

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Forleden dag kom det frem, at en dansk statsborger har siddet fængslet i månedsvi i Irak, uden at nogen fik det at vide, uden nogen dommerkendelse, og straks der kom offentlighed omkring det, måtte amerikanerne indrømme, at det var grundløst, at vedkommende var fængslet. Sådan sidder i hundredvis af mennesker rundt omkring i hele verden, der er fængslet uden grund, uden dommerkendelse, og uden at nogen ved, hvor de er. Det er en del af det her CIA-system med flyvninger rundt i hele verden, med fængsler rundt i hele verden.

Derfor er det et meget alvorligt svigt, at Danmark ikke gør alt, hvad vi kan, for at afdække det system, der er sat i værk med CIA-fly. Det er et alvorligt svigt, et svigt af de lande, som undersøger tingene, og et svigt af de mennesker, der sidder fængslet rundt omkring i verden. Vi gør ikke nok for at hjælpe de mennesker, som CIA har ladet forsvinde med deres hemmelige fly og i deres hemmelige fængsler, og det er en skam.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Udenrigsministeren? Nej. Så er det hr. Morten Østergaard for at stille spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu blev sagen jo egentlig grundigt behandlet under førstebehandlingen, men jeg synes bare alligevel, at det, når udenrigsministeren her i dag prøver at give indtryk af, at der ikke er nogen kritik fra Europarådet, altså er en lidt speciel måde at læse rapporten på. Det forholder sig sådan, at der i den er en generel kritik af den sendrægtighed, der har været hos de europæiske landes regeringer med hensyn til at undersøge den her sag.

Så kan man spørge, om der er nogen konkrete mistanker med hensyn til Danmark. Og det må man så vurdere. Men det, der i hvert fald ligger fast, er, at man lige ganske tæt på her, på den anden side af Sundet har haft en fuldstændig veldokumenteret sag, hvor der har været rejst kritik.

Derfor må det være rimeligt at spørge, om man vil gå foran og vise, at her er i hvert fald en regering, der ikke er bange for at vende enhver sten i den her sag, eller om man vil stille sig over i klassen til de sendrægtige, som ikke ønsker enhver sten vendt. Det er den sidste mulighed,

man vælger, og der synes jeg, det må siges at være beklageligt, at udenrigsministeren i dag bekræfter, at den danske regering ønsker at være sendrægtig.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jo det rene sludder. Udenrigsministeren bekræfter *ikke*, at Danmark ønsker at være sendrægtig. Danmark har jo besvaret Europarådets henvendelser. Og der har ikke siden vores sidste svar været fornyet henvendelse fra Europarådet. Svaret har altså været tilfredsstillende. Det har jeg jo stået og gennemgået her. Og det vil sige, at der ikke er noget med sendrægtighed. Vi har svaret, og der er ikke nogen, der har bedt om yderligere svar fra de forsamlinger, hr. Østergaard henviser til.

Så det har ikke noget med sendrægtighed at gøre. Det har noget at gøre med, at vi har leveret svarene, og at svarene åbenbart har været acceptable.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Morten Østergaard. Sidste spørgsmål til udenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte det, jeg sagde, at der i Europarådets rapport er en generel kritik af, at regeringerne ikke har været særlig samarbejdsvillige. Jeg tror, udtrykket var, at Europa er et slaraffenland for udenlandske efterretningsstjenester, fordi de kan operere fuldstændig frit og uden kontrol. Man kan så sige, at det synes man er fint nok, eller også kan man sige, at vi gerne vil sørge for, det i hvert fald ikke skal sidde på Danmark, at det er sådan, det foregår her hos os.

Hvis man var så sikker på, at der ikke var noget at komme efter, var der jo sådan set ikke nogen anledning til ikke at lave undersøgelsen. Derfor vil jeg bare afslutningsvis, da vi nu nærmer os enden på denne her debat, spørge udenrigsministeren, om han synes, det her er en alvorlig sag, om han synes, det er en rimelig kritik, der har været rejst, om han synes, at processen, som den har været gennemført på fuldt europæisk plan, har været flot og i orden, eller om det her virkelig bare er et spilfægteri i Folkeetinget. Er der reelt noget at komme efter, hvis